HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 585/2014/EU HATÁROZATA

(2014. május 15.)

az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás kiépítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 91. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) A 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 3. cikkének d) pontja szerint az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatások harmonizált biztosítása az előírások és a szabványok kidolgozása és alkalmazása szempontjából kiemelt cselekvésnek (a továbbiakban: az e-segélyhívó szolgáltatás kiemelt cselekvés) minősül.

(2) A 2010/40/EU irányelv 6. és 7. cikkének megfelelően a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kell elfogadnia azon előírások vonatkozásában, amelyekre a kiemelt cselekvések terén az intelligens közlekedési rendszerek (ITS-ek) kiépítése és gyakorlati használata tekintetében érvényesülő kompatibilitás, kölcsönös átjárhatóság és folyamatosság biztosítása érdekében szükség van.

(3) A 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([4]) előírásokat határoz meg a közbiztonsági válaszpontok (KBVP-k) infrastruktúráját érintő, a 112-es hívószámú e-segélyhívások megfelelő fogadásához és kezeléséhez szükséges fejlesztések tekintetében, biztosítva ezzel az Európai Unió egészére kiterjedő, harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások kompatibilitását, kölcsönös átjárhatóságát és folyamatosságát.

(4) A 2010/40/EU irányelv értelmében a Bizottságnak legkésőbb 12 hónappal a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását követően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkével összhangban – és adott esetben költség-haszon elemzést is magában foglaló hatásvizsgálat elvégzését követően – javaslatot kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az e-segélyhívó kiemelt intézkedésnek a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet előírásaival összhangban történő kiépítésére vonatkozóan.

([1]) HL C 341., 2013.11.21., 47. o.
([2]) Az Európai Parlament 2014. április 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 8-i határozata.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/40/EU irányelve (2010. július 7.) az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről (HL L 207., 2010.8.6., 1. o.).
([4]) A Bizottság 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. november 26.) a 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható, harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások tekintetében való kiegészítéséről (HL L 91., 2013.4.3., 1. o.).

(5) Annak köszönhetően, hogy az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás lerövidíti a sürgősségi segélyszolgálatok válaszadási idejét, előreláthatólag csökkeni fog az Unióban a halállal vagy súlyos sérüléssel járó közúti balesetek száma. Emellett az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás várhatóan megtakarítást jelent majd a társadalom számára, hiszen jobb eseménykezelést tesz lehetővé, mérsékeli a forgalmi torlódásokat és csökkenti a másodlagos balesetek számát.

(6) Annak érdekében, hogy a szolgáltatás teljes működőképessége, kompatibilitása, kölcsönös átjárhatósága, folyamatossága és megfelelősége uniószerte biztosított legyen, és az egész unióban csökkenjenek a bevezetési költségek, valamennyi tagállamnak a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott közös előírásoknak megfelelően kell az e-segélyhívó szolgáltatás kiemelt intézkedést megvalósítani. Ettől függetlenül a tagállamoknak jogukban áll, hogy az egyéb segélyhívások kezelésére kiegészítő technikai megoldásokat alkalmazzanak.

(7) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatáson keresztül továbbított adatokat kizárólag e határozat céljainak elérésére használják fel..

(8) Amint azt már egyéb segélyhívó rendszerek példája megmutatta, a manuálisan kezdeményezett e-segélyhívások egy része műszaki jellegű segítségkérés is lehet. A tagállamok szükség esetén megfelelő technikai és szervezési intézkedésekkel kiszűrhetik az ilyen hívásokat annak érdekében, hogy az e-segélyhívási KBVP-k csak igazi segélyhívásokat kezeljenek.

(9) Mivel nem minden uniós polgár számára ismert az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás alkalmazása, kiépítését a Bizottság által támogatott tájékoztató kampánynak kell megelőznie, amelyben elmagyarázzák a polgároknak az új rendszer előnyeit, funkcióit és adatvédelmi biztosítékait. A kampányt a tagállamokban kell lefolytatni, és célja a felhasználók tájékoztatása arról, hogy a rendszert hogyan kell helyesen használni, és hogyan kell elkerülni a téves riasztásokat.

(10) Az egyéneknek a személyes adatok feldolgozása tekintetében való védelmével foglalkozó munkacsoport (a továbbiakban: a 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoport) által tett – a 2006. szeptember 26-án elfogadott, az e-segélyhívó kezdeményezés adatvédelmi és a magánélet védelmével kapcsolatos vetületeivel foglalkozó munkadokumentumban olvasható – ajánlásokkal összhangban a tagállamoknak az e-segélyhívási KBVP-k infrastruktúrájának kiépítése során biztosítaniuk kell, hogy a személyes adatoknak az e-segélyhívások kezelésével összefüggő feldolgozása a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([1]) és a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([2]) a személyes adatok védelmére vonatkozóan előírt szabályok maradéktalan betartásával történjen.

(11) Mivel a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott e-segélyhívás segélyhívás, a hívások kezelését díjmentesen kell biztosítani az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás felhasználói részére.

(12) Attól függően, hogy az egyes tagállamok miként szervezik meg a segélyhívások kezelését, a hívások elsőként hatóság vagy az érintett tagállam által elismert magánjogi szervezet hatáskörében is fogadhatók. Konkrét esetben az e-segélyhívások az e-segélyhívás indításának típusától (manuális vagy automatikus) függően eltérően kezelhetők.

(13) Az adatok az érintett nemzeti hatóság által meghatározott nemzeti eljárásokkal összhangban továbbíthatók az adott e-segélyhívással kapcsolatos esemény kezelésében szerepet játszó, a nemzeti hatóságok által elismert közjogi vagy magánjogi szervezetként meghatározott szolgáltató partnerek (ideértve a közútkezelőket és a segítőszolgálatokat) részére, amelyekre a magánélet és az adatok védelme tekintetében ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint az e-segélyhívási KBVP-kre.

(14) Mivel e határozat céljait, nevezetesen az az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás összehangolt és egységes kiépítését, valamint a szolgáltatás kompatibilitásának, átjárhatóságának és folyamatosságának Európa-szerte való garantálását a tagállamok és/vagy a magánszektor nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések terjedelme és a hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Az az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás teljes működőképességének, kompatibilitásának, átjárhatóságának, folyamatosságának és megfelelőségének biztosítása érdekében a tagállamok legkésőbb hat hónappal a fedélzeti e-segélyhívó rendszer kiépítésével összefüggő típus-jóváhagyási követelményekről és a 2007/46/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási időpontját megelőzően, de mindenképpen legkésőbb 2017. október 1-jéig a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott előírásoknak megfelelően kiépítik a területükön az e-segélyhívási KBVP-k infrastruktúráját, amelyre az e-segélyhívások – szükség esetén a nem vészhelyzeti hívások kiszűrése után történő – megfelelő fogadásához és kezeléséhez van szükség.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy sürgősségi segélyszolgálataikat a legköltséghatékonyabb és a saját igényeiknek a leginkább megfelelő módon szervezzék meg, ideértve azt is, hogy – különösen a manuálisan kezdeményezett e-segélyhívások esetében – elutasíthassák azokat a nem vészhelyzeti hívásokat, amelyeket az e-segélyhívási KBVP-k nem tudnak kezelni.

E bekezdés és az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy, hogy lehetővé tegyék, hogy egyes e-segélyhívásokat vagy minden e-segélyhívást az általuk elismert magánjogi szervezetek fogadjanak és kezeljenek a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott előírásokkal összhangban.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e-segélyhívó szolgáltatás keretében továbbított adatokat kizárólag e határozat céljainak elérésére lehessen felhasználni.

2. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e-segélyhívások kezelését díjmentesen biztosítsák az az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás felhasználói részére.

3. cikk

A tagállamok 2015. december 24-ig jelentést tesznek a Bizottságnak e határozat végrehajtásának állásáról. A jelentésnek magában kell foglalnia legalább a következőket: azon illetékes hatóságok listája, amelyek feladata értékelni, hogy az e-segélyhívási KBVP-k működése megfelel-e a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 3. cikkében felsorolt követelményeknek, az e-segélyhívási KBVP-k listája és földrajzi hatóköre, a megfelelőségi vizsgálatok leírása, valamint az adatok és a magánélet védelmét célzó rendelkezések ismertetése.

4. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e-segélyhívások a területükön bárhonnan kezdeményezhetők legyenek, feltéve, hogy legalább egy nyilvános mobil, vezeték nélküli távközlési hálózat rendelkezésre áll.

5. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS